

Hasan Balcı: Nebil Rahumanın boş mezarına gömülmeyi vasiyet eden ablasına atfen yazıyorum.

Bir değer nasıl yaşatılır? Elbette üretilerek, çoğaltılarak. Çoğaltmak, niceliksel bir artış olmaktan öte, niteliksel bir zenginleşme, zenginleştirmedir. Üretmekse geliştirmektir. Her yeni günün, her ileri adımın ortaya çıkardığı yeni ihtiyaçlara cevap verecek niteliklerin bulunup yaygınlaştırılmasıdır. Hem tek tek bireylerde hem de onların bilinçli ve gönüllü birliği olarak kolektif bütününde.

12 Eylül öncesi devrimci güçler arasında özellikle bölgelerde yardımlaşma çok önemli idi. Bulduğumuz bölge de birçok siyasi Hareket bulunmakta birlikte, Her siyasi yapılanmanın da Kendine göre örgütlülüğü ve gücü söz konusu idi.

Bulduğumuz bölge İstanbul da faşistlerin en etkin olduğu bölgelerden biri idi. Faşistler devrimcilere saldırırken mutlaka polis kuvveti ile birlikte gelir ve

saldırırlardı. Bu saldırılara karşı koymak için devrimciler buldukları bölgede zaman zaman teçhizat alışverişinde bulunurlardı. Özellikle İstanbul gültepe, merkez faşistlerin kontrolünde onun alt tarafı keçi deresi, çağlayan deresi, kuştepe ve mecdiyeköy deresi, izzetpaşa, çağlayan, kuştepe devrimcilerin ve örgütlerinin etkin olduğu bölgelerdendi. Türkiye devrimci hareketinin hemen hemen her örgütlülüğünün bu bölgelerde örgütlenmesi vardı.

Özellikle Derelere yapılan operasyonlar Şimdilerin emekli emniyet müdürü sözde şair Uğur Gür ve faşist çeteler ile birlikte yürütülüyordu. Yüzlerce ekip otosu ve faşist çeteler ile Kuştepe deresine gelir Devrimcileeeeeeeerr çıkın ulan ortaya diye bağırır ve elindeki tomphsonu ile hava basar ,bu havayı her zaman küçük bir Fransız 10 'lusu ile bozardık. Sonra çetesini toplar giderdi.

12 Eylülün azgın işkencecisi bugün şiir yazıyor. İşte bu zor zamanlar da devrimciler birbirine silah alışverişi bilgi alışverişi yapar bunu paylaşırlardı. Bunun için herhangi bir karardan ziyade o bölge inisiyatifi bunu belirlerdi. Bunlar güzel şeylerdi. Birbirimize o kadar çok saygımız vardı ki hiçbirimizin bir diğerinin alanına girmez ve orada faaliyet yapmazdık. Bir bakkalımız vardı bütün teçhizatımızı onun bakkalının buzdolabı altına koyardık. Karpuz sergisinin içine saklardık. TİKKO sempatzanı bir bakkaldı. Sadece yakınlık duyar İbrahim Kaypakkaya yiğit adamdır. Der anlatırdı.

Hiçbir siyasi hareket bir diğer siyasi hareketin teçhizatına el uzatmazdı. Buzdolabının altı zulamız ortak hukukumuzdu. Hapishanelerde de böyle idi. Böyle çok ortak hukuklar oluşturduk. Her demiri bir alete dönüştürme yeteneğim mahpusta yoldaşların çok işine yaramıştır. Tırnak çakısı ile ranzanın yatak gelen kısmında bulunan ince cağlardan testere yapardım. Demir kesen cağları Herkese verirdim. Peki, bu saydığım dayanışma bir özellik midir? Evet özelliktir. Üstelik devrimci olmanın temel dayanağıdır.

Devrimci, paylaşımıcıdır. Bir ekmeğini kırk kişiyle görüntüde değil gerçekte paylaşandır. Sadece maddi anlamıyla değil manende paylaşımı içine sindirmiş olandır. Hedeflediği düzen olan komünizmin paylaşımsal yasalarını kendine rehber etmiş olup öyle yaşayandır. Mahpushanede 20 kişilik bir komün idik komunümüzde TSİP, TKEP ve TKP/Bli yoldaşlar vardı. Diğer yoldaşların aileleri istabul dışında olduğundan birde bozguna uğradımğızdan dolayı paramız fazla gelip gitmezdi. Düzenli olarak iki kişinin parası gelirdi, Bunu 20 kişiye bölerdik. Eşitce, hakça, kardeşçe.

TKP' liler bu bölgeler de son derece iyi örgütlü olmasına karşın Anlayışları itibari ile silahlı külahlı işlere girmezlerdi. Ama genç İGD liler silahlı mücadeleye öykünürlerdi. Büyük terk edilmiş açık hava sinemasında bu TKP ilere atış yaptırırdım. Onlarda beni bilimler akademisine göndereceklerdi. Anlaşma böyle idi. Ancak sonradan öğrendiğim şey beni kandırmışlardı. Çok istiyordum Sovyetler birliği bilimler akademisine gitmeyi. Olmadı

mahpushane akadamelerinde rahleyi tedrisat ettik.

Dereler bölgesi dediğimiz bölgelerde bu teçhizat alışverişini Başka siyasi gelenekten bir arkadaş operasyon sonucunda poliste söylemiş. İsmimi vererek benden aldığı teçhizatları söylemiş. O sıralar ben içerdeyim bundan haberim yok. Devrimci sol büyük iddianamesini bulunduğum koğuşa getiren asker gardiyan Hasan balcıııı diye bağırip elime kalın bir kitap tutuşturduğunda onun bilmem kaçınıcı sayfasında. Benden teçhizat aldığını söylemiş bir arkadaş. Sonra bu dava ile devrimci sol toplu davasına çıkıp yargılandım bu dayanışma yargalanma biçimi ile tescil edilmiş oldu.

Bunlar güzel şeyler. Belki bu dayanışmayı yazmak lazım. Gereksiz polemiklerden ziyade

bunları yazmak lazım. Cezaevi tünellerinde ben her zaman vardım. Bu da önemli bir dayanışmadır. Bilenler bilir cezaevi tünellerini herkes bilmez ve bunun müşterisi azdır.20 kişilik tutukevi komününde iki TKEP li bir benden başka bunu bizim komün de bilen yoktu. Bulduğumuz koğuştta da bilen fazla yoktur.

O çocuklardan biri şu an kandıra da TKEP/L davasından yatmaktadır. Selam olsun. Yani bizler böyle idik. Bu yönü ile Hepimiz birer nebil rahuma idik.

Devrimci dayanışmanın örneği olan nebil rahuma

Nebil rahumanın hikâyesini bilirdik. Anlatılan kötü bir hikâye idi. Yani nebinin katlinin gerekçesi ve dışarıya aktarılan kötü bir şeydi. 1990 li yıllardan itibaren devrim şehitlerinin almanağını hazırlamaya karar verdiğimde özellikle sol infazlar beni bu almanağı yapmaktan vaz geçirdi. Bizim kendimizin öldürdüğümüz devrimcileri nasıl anlatacaktım. Bunun için dil, üslup ve yöntem bulamadım ve vaz geçtim. Yalçın küçük'te nebil rahumayı anlatırken yazısının sonun da sözün

bittiğini söylemişti.

O tarihten itibaren devrim şehitlerinin resimlerini toplamaya ve biriktirmeye karar verdim. Yazı yazma cesaretim kırılmıştı. Belki yanıma bir yazı ortağı bulursam bunu devam ettirebilirdim. Ama olmadı. Özellikle 90 lı yıllarda devrimci hareketin içine düştüğü durum ve birçok devrimcinin birbirini öldürmesi, TKP/ML içindeki kanlı kardelen hesaplaşmaları. Daha sonra bütün bu yaşananları solun içindeki bu kötü şeyler hakkı öznur denilen bir faşiste 2000 sayfalık iki ciltlik derin sol kitabına malzeme olabilecek hale gelmişti. Bunlar bilinenlerdi. Yalçın küçük Türkiye üzerine Tezlerinde nebili yazmıştı ancak fazlası ile gerçeği yansıtıyor denilemezdi. Nebil rahuma olayı bana Muhammed'in yerine

ölüm yatağına yatan yiğit Hz. Âliyi hatırlatır.

Devrimci solun içindeki itişmelere değin THKP/C hdö ile polemiğinden. Birçok şey öğrendik.

Nebil rahuma ile ilgili bağlayıcı açıklama ve 12 Eylül de idam edilen serdar soyergin'in 'de böylesi bir polemiğin resimi ağızlardan zikredilmesini yaşadık.

Nebil ve serdar soyergin ile ilgili THKP-C /HDÖ Açıklaması şöyle idi:

Birinci olarak devrimci bir örgüt, silahlı mücadele sürecinde, her zaman ve her yerde silahlara kumanda etmesini bilmek durumundadır. Emperyalizme ve oligarşiye yönelik silahların, başka hedeflere yöneltilmesi kabul edilemez. Bu nedenle, devrimci savaşta, sivil halka zarar veren her türlü eylem yanlıştır. Muharebenin zorunluluklarından doğan sivil halk kayıpları, devrimci silahlı güçlerin muharebeye ya da çatışmaya zorunlu kılındıkları koşullarda bile haklı ve mazur gösterilemez.

İkinci olarak, sol bağlamındaki ideolojik-politik farklılıklar asla silahla çözümlenemez ve "eleştiri silahı" "silahların eleştirisi"ne yerini bırakamaz.

Üçüncü olarak, devrimci örgüt, ister "hegemonyacı" zihniyetten kaynaklansın, isterse "büyüklük (!) kompleksinden" kaynaklansın, devrimci ilkeleri bir yana bırakan, kendine yönelik her türden zor hareketini etkisizleştirme yükümlülüğüne sahiptir.

Dördüncü olarak, devrimci örgütler arası ilkeler, devrimci örgütün kendine yönelik, sindirme, yıldırma vb. amaçlı zor fiillerine karşı edilgen kalması gerektiği şeklinde yorumlanamaz. Solda "şiddet kullanımının ilke olarak reddedilmesi", bu ilkeye uyanlara karşı şiddet kullanımına zemin teşkil edemez. Bu nedenle, bu ilke, yaptırım gücü olan kurallarla bütünleştirilmek zorundadır.

Beşinci olarak, her devrimci örgütün, Leninist örgüt anlayışının bir gereği olarak,

kendi resmi **tüzüğünde** yazılı disiplin hükümlerini uygulaması, "ideolojik farklılıkların zorla bastırılması" ya da "sol-içi çatışma" olarak ifade edilemez; tersi tutum anti-Leninist, anarşist bir anlayışa denk düşer.

Altıncı olarak, her sorumluluk sahibi sol kişi, örgütler ya da yapılanmalar, olayların gerçekliğini sorgulamadan ve soruşturmadan, olaylar hakkında peşin hüküm vermemelidir. Muhataplar, her zaman devrimci örgütlerin yetkili organları olmak zorundadır. Bu temel belirlemeler, THKP-C/HDÖ'nün 1972 yılından bu yana yürüttüğü faaliyetlerinde temel ilkeler olmuştur.

Bu Kararı bugün tartışmak doğru olmaz, Üstünden çok uzun süre geçmiş bir siyasi belirlemedir. Sanıyorum yukarıda özetlenen şey örgütün iç işleyişi' tüzük " gerekçesidir. Ancak bunlar sorgulanmalıdır.

**Serdar soyergin ve devrimci sol
peleliği : 12 eylülde bir yiğit**

Serdar Soyergin'in asılmasına yol açan çatışma". Evet, bir THKP-C/HDÖ savaşçısı 12 Eylül askeri faşist cuntası tarafından idam edilmiştir. Ama DS'nin iddiasının tersine, idam cezasının gerekçesi Tank Yüzbaşı A. Angın'ın, Serdar Soyergin ve Süleyman Aydemir yoldaşlar tarafından öldürülmesidir. Bu yüzbaşı, 12 Eylül döneminde öldürülen tek subaydır. Bu yüzden 12 Eylül askeri faşist cuntası gözdağı vermek amacıyla yoldaşımıza idam cezası biçmiştir.

"Bir TKP'liyi vurma" ise, tümüyle Adana'da, bildiği ya da bildiğini varsaydığı örgüt üyelerinin kimliklerini her fırsatta ve her yerde sıralayan, polisle açık bir işbirliği içinde bulunan bir kişinin cezalandırılmasıdır. Bu kişi, daha önce uyarılmıştır. Serdar Soyergin yoldaş sendikal alanda çalışma yaparken polise ihbar edilerek tutsak edilmesinde bu kişi de yer almıştır. Olayın gerçekliği budur. Bu olayı "liste"lerken DS'nin kullandığı üslup devrimci bir örgüte yakışmayacak tarzdadır. "

Serdar Soyergin'in asılmasına yol

açan çatışma

" ifadesindeki "a

sılmasına yol açan

" sözcükleri üzerinde DS bir kez daha düşünmelidir. Eğer söylemek istedikleri, yoldaşlarımızın karşılarına çıkan askeri birlikle çatışmaları ve bu çatışmada yüzbaşıyı öldürmelerinin yanlışlığı ise, bu yanlışlığı (!) yoldaşlarımızın her zaman yapacaklarını bilmelidirler.

Evet, serdar soyergin açılması böyle bu konu ile Hdö'ün sol içi çatışmalara değin açıklamalarını konunun dışında tutuyorum.

Karsta ve Balıkesirde benzeri şeylerde olmuş.

En acı verici olanı nebil rahuma: Gafil gezme şaşkın.

"Nebil Rahoma'nın vurulması". DS'lilerin, özellikle de yöneticilerinin çok iyi bildikleri gibi, N. Rahoma, örgütümüzün üyesi olup, İstanbul İl Komitesi'nde görev yapmış biridir. Ve yine DS

yöneticilerinin çok iyi bildiği gibi, örgütün malzemelerini ve paralarını, örgütten ihraç edilmiş unsurlara gizlice vermek, bir örgüt üyesinin pusu kurularak öldürülmesindeki komploda yer almak ve devrimci ahlaka aykırı tutumlarından dolayı, THKC Tüzüğü'nün 24. maddesi gereğince yargılanmış ve suçu sabit görülerek, Tüzüğün aynı maddesi gereğince ölüm

cezasına çarptırılmış ve cezası infaz edilmiştir. Bu konuda gerekli açıklamalar 1980 yılında yapılmıştır.

THKC Tüzüğü'nün ilgili maddesi şöyledir:

"THKC üyeleri için ölüm cezası şu koşullarda verilir: Her kime karşı olursa olsun işkence yapmak; düşman adına casusluk faaliyetinde bulunmak; kişisel nedenlerle bilerek ve planlayarak adam öldürmek; THKC'nin askeri

malzemelerini çalmak, kişisel çıkar amacıyla bunları satmak, kiralamak ya da saklamak; bilerek sivil halkın ölümüne ya da yaralanmasına neden olmak; yağma ve talan yapmak, askeri cepheden firar etmek; moral bozucu davranış ya da beyanda bulunmak ve ırza saldırı ya da tecavüzde bulunmak.

Ölüm cezası, üyenin bağlı

olduğu komitenin yazılı istemi ile THKC-Merkez Yürütme Komitesi'nce verilir. Bu süreçte cezalandırılması sitenen üyenin savunması alınır ve karar THKC-Genel Yönetim ve Askeri Harekft Komitesi'-nin onayı ile infaz edilir. Bu süreçte tüm kararlar için oy birliği şarttır."

Görüldüğü gibi, örgütümüz resmi tüzüğüne bağlı olarak

hareket etmektedir. Her örgüt üyesi, bu tüzüğe bağlıdır ve ancak tüzüğü kabul etmesiyle üye olabilir. Tüzük hükümlerinden doğan yetki ve sorumlulukların devrimci yasallığı da buradan gelmektedir. Devrimci adalet, böyle bir yasallığa dayalı olarak, önceden belirlenmiş hükümlerle bütünleştirilerek devrimci adalet olur. Önceden belirlenmiş, resmi ve herkesi kapsayan bir

tüzük olmaksızın gerçek bir devrimci örgütlülüğten söz etmek olanaksızdır. Alelacele yazılan "geçici" ibareli "tüzükler"le, düne ilişkin cezalan-dırılmaların meşrulaştırılması sözkonusu olamaz. Kişilerin cezalandırılmasında suçlar kadar, bu suçların önceden resmen suç olarak ilan edilmiş olması da şarttır.

Gerekçe bu kadar basit işte
Tarihsel sorumluluğumuz ve
devrim sosyalizm şehitlerine
olan saygımız gereği bu
süreçleri sorgulamalıyız.
Partinin Almış olduğu kararın
gerekçesi anlaşılır bir durum
değildir. En kötüsü nebil
rahuma öldürülürken
ardından acilin ajanı diye
lanse edilmiş olması idi.
Geçmiş ile hesaplaşmamak
beklide yüzleşmek tarihsel
gerçekliklerimiz yüz yüze

gelme cesaretedir. Yalçın küçük bu olayı polis kayıt ve ifadelerinden aktarıırken , o dönem nebin akıbetine sebep olanlarda zannediyorum 1980 ve 1981 operasyonlarında katledildiler.

Birçok yiğit sudan meseleler yüzünden telef edilmişlerdir. Özellikle Kürt

ve Türkiye Devrimci hareketinin bu konudaki sicili kötüdür. Devrimci hareketin elinde devrimcilerin kanı devrimci anaların gözyaşları vardır. Tarihi ile hesaplaşacakların yüzleşecekleri yer tam da burasıdır. Buradan hareket etmek zorundadır. Nebil rahuma

gibi devrimci
dayanışmanın timsali bir
yiğidin anısı önünde onu
tanımayan ancak hazin,
hüzünlü hikâyesini bilen
biri olarak saygı ile
eğiliyorum.

Nebilin bir klasnikof
şarjörü altındaki boş

mezarı ve onun
üzerinde nazımın
dizelerinden küçük bir
dostluk rubaisini
başlangıç saymalıyız.
Bu saatten sonra bütün
devrimciler o mezarın
içine nebinin ıssız
tarlalardaki naşını
getirip doğduğu
topraklara koymalıyız.

Nebilin dostları bu ilk girişim ile tarihsel özeleştirici sınavını doğru vermişlerdir. Böylesi bir özeleştirici bütün devrimci hareketlerin boynundadır. Biz devrimciliğin fedakârlık, dayanışma olduğunu öğrendik ve hep öyle yaşadık, Bunu

mahirlerden
Denizlerden öğrendik.
Mahir ve arkadaşları bu
coğrafyada devrimci
dayanışmanın
timsalidirler. Selam
olsun kızıldere
şehitlerine. Şehitleri
miz, kılavuzdurlar
bizler için. Hele
böylesi karmaşık,

böylesi bulanık,
tasfiyeciliğin her
biçiminin diz boyu
olduğu süreçlerde. Bir
her biri mücadelenin
farklı tarihsel
kesitlerinde, farklı
biçimlerde de olsa,
şaşmaz bir biçimde
hep aynı doğrultuyu

gösterdiler.

Yaşamlarında olduğu gibi, ölüm anlarında da, devrim ve sosyalizm, komünizm bayrağını, yaşamları dahil her şeyin üzerinde tutarak, her türlü tereddüt ve ikircikten uzak oldular.

Bu yüzden gerçek
birer kutup
yıldızıdır. En
fırtınalı, en karanlık
sulara rotamız onlara
dönük olmalıdır.
Bütün bu yıkım ve
yenilgilerden sonra
elimizde kalan bir tek
şey var devrim ve

sosyalizm
mücadelesinde
yitirdiğimiz bu güzel
çocukların güzel
hatıraları. Şehitlerimiz
yeniden yan yana
gelebilmemiz için
birliğimizdir.

22 Ocak 1980 de
faşist katillerin pusu
su sonucu katledilen
devrim ve sosyalizm
şehidi ağabeyim
Hamza balcı'nın
güzel anısı ve
mücadele geçmişi
önünde bu devrim ve
sosyalizm yiğitlerini

özlem ve saygı ile
anıyorum. Devrim
şehitlerimiz
ölümsüzdür.
Anılarını ve
mücadelelerini
yaşatacağız.

balcihasann@yahoo

oo.com Bu

e-Posta adresi

istek dışı

postalardan

korunmaktadır,

görüntüleyebilme

k için JavaScript

etkinleştirilmelidir

[http://groups.yaho](http://groups.yahoo.com/group/Turkiyekomunistpartisi)
[o.com/group/Turki](http://groups.yahoo.com/group/Turkiyekomunistpartisi)
[yekomunistpartisi](http://groups.yahoo.com/group/Turkiyekomunistpartisi)
[birlik](http://groups.yahoo.com/group/Turkiyekomunistpartisi)